

“Als ik met alles wat ik doe een klein beetje beter dan is dat mooi meegenome

In januari 2005 besliste onderwijzeres Luce Stappaerts dat ze op het einde van het schooljaar een streep zou trekken onder haar meer dan 35-jarige loopbaan in de school Mariagaarde in Borgerhout. Voor ze de knoop doorhakte, had ze voor zichzelf een lijstje gemaakt van wat ze allemaal zou gaan doen. Wat bleek? Er bestond niet het minste gevaar voor het beruchte ‘zwarte gat’ want het was een heel lange lijst.

Luce is vrijwilliger voor verschillende non-profit organisaties. Haar engagement begon al toen ze nog les gaf. De eerste negen jaar stond ze in het eerste leerjaar, daarna was ze zes jaar lang gedetacheerd bij de Chiro. Als pedagogisch medewerker voor het jeugdwerk hield ze zich bezig met het opvolgen van de speelclubwerking van de zes- tot tienjarigen. Nadat ze haar opdracht als onderwijzer terug opgenomen had, bleef ze vrijwilligerswerk doen voor de Chiro. In de adventsperiode en de vastentijd hielp ze met het

uitwerken van projecten voor parochies en scholen. Zo kwam ze uiteindelijk terecht bij Pax Christi Vlaanderen.

Vredeseducatie

Luce: “Toen de Chiro van Pax Christi de vraag kreeg om voor de vredesweek iets te doen over verhalen, zijn we met de mensen van het jeugdwerk mee op de kar gesprongen. Het werk beviel me en omdat Pax Christi geen jongerenbegeleiders had en dus niet zoals de Chiro een beroep kan doen op een grote groep jonge vrijwilligers, ben ik me rechtstreeks voor de vredeseducatie van Pax Christi gaan inzetten. Elk jaar moest het thema van de vredesweek worden vertaald naar jongeren en daar heb ik mijn steentje toe bijdragen. Ik had op school al veel lesmateriaal van anderen gebruikt en wist dus goed wat werkte en wat nog concreter kon. De dingen die ik zelf mee uitschreef, kon ik bovendien in mijn eigen klas uitproberen.”

Na haar pensionering bleef Luce zich inzetten voor Pax Christi. In 2015 maakte zij de heel originele bundel *ZIENSWIJZER* (1). Luce: “Uitgangspunt van het boek is dat niet alleen luisteren en praten een belangrijke rol spelen in het vredevol omgaan met el-

kaar, maar ook kijken en zien. Aan de hand van foto’s, verhalen, getuigenissen, citaten en gespreksvormen leer je beter zien en krijg je meer inzicht over wie je zelf bent, wie de ander is, maar ook over de omgeving en de wereld.”

Interculturele uitwisseling

Luce is ook vrijwilliger voor AFS, een organisatie die jongeren interculturele uitwisselingen biedt in het buitenland. Zij ontving in haar gezin vijf keer een buitenlandse studente, de laatste keer was dat net na haar pensioen. Luce: “Door iemand een heel jaar in huis te hebben, leer je echt met verschillende culturen omgaan. Nadat wij enkele studenten hadden opgevangen, hebben ze mij gevraagd om andere gastgezinnen te begeleiden en uiteindelijk ben ik hoofdbegeleider geworden. Dat betekent dat ik voor comité Zuid-Antwerpen de coördinatie verzorg en dat ik mee ondersteuning bied als er problemen zijn. Via AFS heb ik ook twee keer de kans gehad om samen met enkele gastmoeders uit mijn streek een ‘heen-en-weer uitwisseling’ van telkens een week te doen met gastmoeders in een ander land. De tweede keer kwam ik terecht in een gastgezin in Centraal-Turkije waar uitsluitend Turks werd gesproken. Na zo’n ervaring kan je beter inschatten hoe het voor een jongere is om in een totaal vreemde cultuur terecht te komen.”

Gidsen

Luce verzorgt als gids natuurwandelingen en historische wandelingen. Ook dit werk gaat gedeeltelijk terug

In 2015 maakte Luce de originele bundel ZIENSWIJZER. Luce: “Uitgangspunt van het boek is dat niet alleen luisteren en praten een belangrijke rol spelen in het vredevol omgaan met elkaar, maar ook kijken en zien.”

Luce Stappaerts op natuurwandeling in Fort 5 in Edegem. Luce: "Toen ik in het zesde leerjaar stond, wisten de kinderen soms meer over de natuur dan ik en daarom ben ik de cursus 'natuurgids' gaan volgen."

de wereld kan maken, n''

op haar actieve jaren in het onderwijs: "Als leerkracht in het eerste leerjaar was een grondige kennis van de natuur niet echt noodzakelijk, maar toen ik in het zesde leerjaar stond, wisten de kinderen soms meer dan ik en daarom ben ik de cursus 'natuurgids' gaan volgen. Dat heeft ertoe geleid dat ik ben beginnen gidsen in Edegem, waar ik nu woon. Het jaar voor ik op pensioen ging, startte onze gemeente met historische wandelingen. Ik heb me daar ook in bekwaamd omdat dit een interessante combinatie is met mijn ander gidswerk."

Als natuurgids zit Luce in de milieuraad van Edegem en maakt zij deel uit van een 'klankbordwerkgroep'. Luce: "In die werkgroep zitten vertegenwoordigers van de verenigingen. De gemeente kan op die manier haar plannen met het aangekochte kasteeldomein Hof ter Linden voorleggen aan een groep mensen uit diverse lagen van de bevolking. Wij komen nu en dan bijeen en vanuit onze verschillende achtergrond reageren wij als eerste op de voorstellen van de gemeente."

Dansen en zingen

Toen Luce op pensioen ging, schreef ze zich via Vormingplus regio Antwerpen in voor een dansworkshop. Luce: "'Dochters van Eva' is een groep vrouwen van boven de vijftig die elke week samenkomen om begeleid door een danspedagoog te dansen en te bewegen. Het hele jaar door werken we toe naar een voorstelling over een maatschappelijk relevant thema. Vorig jaar was dat de betekenis van de stad." Luce is ook lid van het solidariteits-

koor 'Frappant' in Wilrijk: "Het koor bestaat uit een 150-tal heel geëngageerde mannen en vrouwen. We zingen niet zomaar omdat het plezant is, we zingen specifiek solidariteitsliederen. Het zijn liederen uit de hele wereld waarin wordt opgekomen voor mensen die het minder hebben. Als ze ons vragen om voor iets te komen zingen waar we achter staan, dan gaan we daar vaak op in."

Blinden en slechtzienden

Nu en dan, als haar andere drukke bezigheden het toelaten, doet Luce ook nog vrijwilligerswerk voor de Markgrave, een centrum voor blinden en slechtzienden: "Een paar jaar geleden heb ik mij opgegeven om te gaan tandemfietsen met een blinde of slechtziende. Op die manier heb ik de wereld van die mensen beter leren kennen en heb ik ontdekt hoe zij met de dingen omgaan. De Markgrave heeft mij trouwens ook gevraagd om op basis van mijn boekje *ZIENSWIJZER* een workshop te maken over 'leren zien'. Mijn ideeën hertalen naar hun specifieke doelgroep was een hele uitdaging!"

Eens onderwijzer ...

Luce blijft contact houden met haar vroegere school in Borgerhout. Met de vijfde- en zesdejaars gaat ze nog af en toe mee op fiets- of wandeltocht. In oktober sloot ze samen met een andere gepensioneerde collega voor één dag aan bij de bosklas. Luce: "Omdat ze weten dat ik dat graag doe en goed kan, mag ik dan kinderen leren beestjes zoeken en determineren." Luce, die zelf mee aan de wieg heeft

gestaan van de school in Borgerhout, heeft vorig jaar ook de feestelijkheden voor het vijftigjarig jubileum helpen organiseren. "Het was heel fijn om contact te zoeken met collega's van vroeger en mij te verdiepen in de ontstaansgeschiedenis van onze school. Ik heb alles in een presentatie gegoten die uiteindelijk door verschillende collega's is gebruikt en ze hebben mij ook uitgenodigd om te komen vertellen over vroeger."

Solidariteit

Hoewel het duidelijk is dat Luce nog lang niet is uitverteld over haar leven als 'actieve senior', moeten we het gesprek afronden want zij wordt verwacht op het slotevenement van een betoging tegen het Europees-Amerikaans vrijhandelsakkoord TTIP. Samen met mensen uit andere koren gaat ze een solidariteitslied uit de musical *Les Misérables* zingen. Als ik opmerk dat haar 'drive' en engagement echt bewonderenswaardig zijn, besluit ze: "Ach, als ik met alles wat ik doe de wereld een klein beetje beter kan maken, dan is dat mooi meegenomen." ■

(1) Meer info op www.paxchristi.be/vredeswinkel/zienswijzer.